

som om man ligesom ikke vil acceptere det. Det, vi står i nu, er, som mange har sagt, en ratifikation, og denne regeringskonference kan ikke bare åbnes igen. Jeg er udmærket godt klar over, at det er en opfattelse, Enhedslisten og Dansk Folkeparti har, men man kan ikke bare indkalde til en ny regeringskonference. Så enkelt er det ikke. Det kræver jo en bred accept fra mange landes side, og det vil man ikke få.

Alene af den grund stemmer vi imod ændringsforslaget. Vi synes, ligesom andre har sagt det, simpelt hen overhovedet ikke, at det her er en farbar strategi. Vi ønsker på nuværende tidspunkt overhovedet ikke at indkalde til en ny regeringskonference. Vi er tilfredse med, at vi langt om længe er nået til et resultat i forbindelse med Lissabontraktaten. Der er ting, som vi gerne så ændret, men vi vil i hvert fald ikke løbe den risiko, at vi genåbner hele Lissabontraktaten, og det er jo reelt det, der vil ske. Der vil være tusindvis af andre ønsker fra alle mulige andre lande, og vi vil i realiteten starte forfra.

Derfor mener vi ikke, at det er en farbar strategi. Jeg er udmærket klar over, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti kan synes, at det er en vildt farbar strategi, for de ønsker jo ikke andet – som andre ordførere også har været inde på – end at kaste grus i maskineriet. Det ønsker vi ikke. Vi vil gerne have Lissabontraktaten ratificeret, og når den er ratificeret, vil vi diskutere andre veje i forbindelse med det her spørgsmål om konfliktret osv.

Kl. 10:49

Formanden:

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:49

Line Barfod (EL):

Jeg forstår simpelt hen ikke det, fru Lone Dybkjær og andre ordførere siger om, at de andre lande jo ikke vil være med, hvis vi siger, der skal være en regeringskonference. De andre lande har jo ikke noget valg.

Siger vi i Danmark, at vi kun vil være med til at gennemføre Lissabontraktaten, hvis vi får en juridisk bindende erklæring, der sikrer strejkeretten og sikrer, at vi har ret til at kræve ordentlig løn- og arbejdsvilkår, så bliver de andre lande jo nødt til at gennemføre en regeringskonference, hvis de ønsker Lissabontraktaten gennemført. Så de har ikke noget valg. Det er jo ikke noget, vi skal hen og bede om. Når Lissabontraktaten derimod er endelig godkendt, skal vi hen og tigge og bede de andre lande, og så er der ingen som helst grund til, at de andre lande skulle sige

ja til, at vi får en regeringskonference og en juridisk bindende erklæring – ingen som helst grund, når Lissabontraktaten først er gået igennem.

Kl. 10:50

Formanden:

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 10:50

Lone Dybkjær (RV):

Jeg ved godt, at Enhedslisten ser sådan på det og siger, at de andre lande ikke har noget valg. Jo, de har det valg, at de kan kaste lige så meget grus i maskineriet som fru Line Barfod og Dansk Folkeparti – det er jo det. De har det valg, at de kan sige: Jamen det er fint, de må gerne få den åbnet, så stemmer vi nej til Lissabontraktaten. Det ønsker vi bare ikke skal ske.

Vi mener, Lissabontraktaten er rimelig skrøbelig, det viser hele forhistorien, og derfor ønsker vi faktisk ikke at udsætte Lissabontraktaten for yderligere grus i maskineriet. Vi vil gerne have den ratificeret. Vi ser det som en god ting i den europæiske historie, at Lissabontraktaten bliver ratificeret, og vi synes ikke, man skal risikere noget i den sammenhæng.

Men det er jo meget typisk for fru Line Barfod og Dansk Folkeparti, at man udelukkende kigger på tingene set ud fra en snæver dansk synsvinkel. Man er slet ikke klar over, og man nægter at acceptere, at der er 26 andre lande med i det samarbejde, og at de naturligvis vil komme med 26.000 forslag, hvis vi først tager en ny regeringskonference.

Kl. 10:52

Formanden:

Fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning til fru Lone Dybkjær.

Kl. 10:52

Line Barfod (EL):

Nu er det jo altså ikke Enhedslisten, der har kastet grus i maskineriet og afsagt domme om, at det juridiske grundlag viser sig at være helt anderledes. Det er ikke Enhedslisten, der har underkendt strejkeretten og retten til at kræve ordentlige løn- og arbejdsvilkår; det er EF-Domstolen.

Min opfattelse er meget klar. Jeg er enig med både den europæiske fagbevægelse, hr. Poul Nyrup Rasmussen, der er formand for De Europæiske Socialdemokrater, og mange andre, der har sagt, at det er helt forfærdeligt med de her domme, og at de betyder stor social dumping.

Hvis vi ønsker, at vi ikke skal se et Europa, der bliver kørt længere og længere ned af social